

LENGYEL JÁNOS

Bizonytalan

*arcomra szállva verdes
fekete szárnyú gondolat
ha nem lehetek önmagam
égessen szégyen büntudat*

*egy vagyok már a sok között
bujdosni ítélt hontalan
megbénít máris nyomorom
szép holnapom bizonytalan*

*az én istenem arctalan
festhet hajnal fölém eget
nem jön tőle segedelem
rám szakad a földmennyezet*

Sorompó

*Megyek az úton – sorompó,
fülemben bömböl a zokszó.
Toporgok, ideges idegen,
játszanak emberi idegen.*

*Állok az úton – sorompó,
mögötte uniós koporsó.
Állok, de mennék, odaát
végkielégítik a Hazát.*

*Fekszem az úton – sorompó,
én vagyok mindig az utolsó.
Ideát ébred az öntudat,
odaát árad az indulat.*

*Nem vagyok sehol – sorompó,
szívemen harang a kolompszó.
Otthont keresek ideát,
odaát idegen ideát.*

Mezőségi

*Verseim rimbe zárt rom,
Ormán alpesi korom.
Nő, mint pusztában a gyom,
Mezei irodalom.*